

ἀπελπισία, ὅτε λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Ρηγόπουλος, δίκην Πηγάσου, ἐπὶ τοῦ Λεβεριέ, ἀνύψωται εἰς τοὺς πλανήτας τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, εἰσέρχεται εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐκεῖθεν μεταπηδᾷ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος, δρομολόγιον, τοῦ ὄποιου τέρμα εἶναι . . . ἡ Καλαμπάκα· ὥστε ὁ λόγος του δύναται νὰ διαφιλονικήσῃ τὸν τίτλον τοῦ δημοσιευθέντος ἐν ἐπιφυλλίδῃ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος μυθιστορήματος· Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἀπὸ τίνος οὐρανοῦ; καὶ εἰς τίνα γῆν! ἀπὸ τὸν Λεβεριέ εἰς τὸν κ. Σιβίτανίδην. Συμπεραίνων εἰκάζω ὅτι ἔσπευσεν ὁ ἀξιόλογος ἀντιπρόσωπος Πατρῶν ὑπὸ τοῦ πολλοῦ του ζήλου νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς συνεδριάσεις πρὶν τῆς ἐντελοῦς ἀναρρώσεως του. Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ μὴ δημολογήσω ὅτι κέκτηται ωραῖον παράστημα ἐπὶ τοῦ βήματος.

*

Καὶ δύο ἄλλα κρούσματα ποιητικότητος διέκρινα ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς παρελθούσης παρασκευῆς εἰς βάρος δύο πολιτευτῶν σχετιζομένων τοσούτῳ μάνον πρὸς τὴν ποίησιν, καθ' ὃσον σχετίζεται δημιοκαταληκτοῦσα πρὸς αὐτὴν ἡ οἰησις. "Αν ὁ κ. Ρηγόπουλος ἐν τῇ ρήτορικῇ του ἀντιπροσωπεύει, ὅχι τὴν ἐπαρχίαν του, ἀλλὰ μελλοντὸν τὴν ρωμαντικὴν ποίησιν τοῦ Λαμαρτίνου, ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος ὅταν ἀνέφερεν ἐν τῷ λόγῳ του τοὺς εἰς ἀνδρας μεταβαλλομένους λίθους τοῦ Δευτακλίωνος, παραβάλλων αὐτοὺς πρὸς τὰ χάρτινα νομοσχέδια τῆς Κυθερώνησεως, τὰ δημιουργοῦντα θέσεις, ἔξεπροσώπει τὴν μυθολογικὴν ποίησιν τοῦ συγχρόνου Λεκόντ Δελίλ. Καὶ ὅταν ὁ Κυθερώνητης Πετιμεζᾶς, μὲ τὴν βαρεῖαν, ὡς κτύπημα σφύρας, φωνήν του, μὲ τὸ ἐναγώνιον ἀναισιοκαταίθασμα τοῦ σώματός του, μὲ τὰς κινήσεις τῆς χειρός του, κινήσεις φούρναρη ζυμώνοντος ἐν

βλητῇ τῇ ισχύ τῶν μυστικῶν του, παρενέθετεν εἰς τὴν ὁμιλίαν του διὰ μακρῶν τὴν περιπέτειαν "Ἄγγλου κυνηγοῦ, στερηθέντος τὴν χεῖρα, ἀπελπισθέντος ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων, θεραπευθέντος ὑπὸ ἐμπειρικῶν, καὶ κηρύξαντος ὅτι προύτιμα νὰ ἀποθάνῃ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, η νὰ σωθῇ ὑπὸ τῆς ἐμπειρίας, καὶ ὅλ' αὐτὰ διὰ νὰ εἰκονίσῃ τὸν κ. Καλλιγάνην, θέλοντα νὰ μᾶς καταστρέψῃ διὰ τῆς ἐπιστήμης,—ὅ Πετιμεζᾶς παρίστα τὴν περιγραφικὴν ποίησιν συνάμα καὶ τὰ εἰς κέντρα ἀπολήγοντα. διηγήματάκια τοῦ Κοπέ.

*

"Αντὶ τῶν προτομῶν τῶν Αὔτῶν Μεγαλειοτήτων θὰ ἥρμοζον κάλλιον εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς βουλῆς μας αἱ προτομαὶ δύο θεοτήτων, ἄλλου ἐπεράστου ζεύγους βασιλέων, οὗτινος ἡ πλειοψηφία τῶν βουλευτῶν μας, ἡ ἔχουσα ὀπωσδήποτε ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ βήματος, διατελεῖ πιστοτάτην καὶ ἐνθουσιώδης ὑπήκοος. Οι βασιλεῖς οὗτοι εἶναι ὁ Στόμφος καὶ ἡ Φλυκρία. Καὶ ὑποφέρετ' ἐπὶ τέλους ὁ στομφώδης πάταγος εἰς τοὺς ὀκεανοὺς καὶ τοὺς κόσμους τοῦ Ρηγοπούλου καὶ εἰς τὰς ἑκάστοτε ἐκπυροσκοροτήσεις τῶν συνήθων μεταξὺ συναδέλφων φιλοφρονήσεων καὶ εἶναι ἀναγκαῖα ἐπὶ τέλους ἡ πολυλογία εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς λογαριασμοὺς τοῦ κ. Καλλιγάζ, καὶ εἰς τὸν κ. Δεληγράνην, ὅταν διηληθῇ ἐν ὀρόματι καὶ ἐπ' ὀρόματι ἔκειται τὸς ὄποιους ἔχει καὶ κατέχει τὴν τιμὴν νὰ ἀπτητησθεῖ. Ἄλλ' εἶναι κωμικῶτατον διὰ μίαν ἀπλῆν ἐπερώτησιν περὶ μιᾶς δασκαλίας ἡ ἐνὸς ἀνθυπασπιστοῦ, ἡ προκειμένου περὶ ἀριθμῶν καὶ παλαντίῶν καὶ καφεδζήδων, νὰ γίνεται χρήσις διθυραμβώδους πανηγυρικότητος, καὶ νὰ φρονῶσιν ὅτι, ὅχι ἀνθρωπινά, ἀλλὰ μόνον τραγικῶς ἐκφερομένη ἡ λέξις δεκάρια καθιστᾶται εὐληπτα τὰ βάσανα τῶν δι' αὐτῆς συναλαττομένων. Καὶ εἶναι γλυκύ-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια τέταρτη 370.)

Ταῦτα ὑπῆρχον ἀνθρώποι βεβαιοῦντες ὅτι τὰ εἶδον μετὰ πολλῶν ὅρων· καὶ ίδιας ὁ γέρων Ματθαῖος ὁ σπογυγοθήρας ἡδύνατο ἐν ἐκτάσει νὰ διηγηθῇ τὴν ὅλην ιστορίαν πρὸς πάντα περίεργον.

'Αλλ' ὑπῆρχον καὶ οἱ δυσπιστοῦντες πρὸς τὰς διαδόσεις ταῦτα· καὶ οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι σύμπασσι ἡ παράδοσις αὕτη ἡτο μωρῶν καὶ δεισιδαιμόνων ἀνθρώπων κατασκεύασμα· οἱ δὲ ἔφρόνουν ὅτι τὸ θαυμάσιον μάνον μέρος τῆς ιστορίας ἡτο ἀληθὲς, καὶ ὅντως ἐνταῦθα ἐπεφαίνοντο φαντάσματα· ἀλλ' ὅσον διὰ τὸν κόμητα Πραγώτσην, οὐδὲ ὅτι ὑπῆρξε ποτε ἐπίστευον.

Αἱ ἀναμνήσεις αὐταὶ κατετρόμαζον τὸ πνεῦμα τῆς Αὔγουστης τὴν νύκτα, ἡς τὰ συμβάντα ἀτινα προηγή-

θησαν διηγήθημεν. Ἡτο μεσονύκτιον καὶ δὲν εἶχεν ὑπνον, ἡγόνοις δὲ καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ συζύγου της. Καὶ εἶχε μὲν παραγγείλλει εἰς τὴν θυρωρὸν νὰ ἐλθῃ νὰ τὴν ἀναγγείλῃ οἰκανότητος ὄρφαν καὶ ἀν ἐπανήρχετο ὁ σύζυγός της. Ἄλλ' αὕτη, ἐπειδὴ ἡτο γηραιὰ καὶ σεβασμία γυνὴ καὶ ἐνύσταζε δεινῶς ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, ὡς καὶ πάντοτε, διενοήθη ὅτι ἡθελεν εἶναι σεληηρότης νὰ ἐνοχλήσῃ τὸν ὑπνον τῆς δεσποίνης της τοιαύτην ὄρφαν. Καὶ προτοῦ νὰ συμπληρώσῃ τὴν σκέψιν ταύτην, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπεκοιμήθη, ἡ μακαρίτις!

Συνείθιζε δὲ νὰ προγεύνηται τοῦ ὑπνου καθημένη παρὸ τὸν παραστάτην τῆς ἐστίας καὶ κρατοῦσα τὴν ἡλακότην εἰς τὰς χεῖρας· συγχρόνως δὲ καὶ παρὰ τὴν ἐτέραν γωνίαν, μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ πῦρ, ὁ γέρων Μάνος ὁ σύζυγός της ἔρρεγγεν ἐξηπλωμένος μὲ δύναμιν πέντε ἀνδρῶν, καὶ ὄνειρεύετο ὅτι ἡ καλὴ του ἐνυκτέρευεν.

'Αλλ' ἡ γραίκη Μάνω εἶχε τῷ ὄντι τὴν συνείδησιν ἡσυχον, καὶ ἀν ἐκομάζτο, ἐνόμιζεν ὅτι ἡτο ἀξία τούτου. Δὲν προσέδροψεν εἰς τὴν πρώτην κροῦσιν τοῦ ῥόπτρου· Δὲν ἤνοιξε τὴν ὄρσοθύραν εἰς τὸν κύριον τῆς καὶ εἰς τὸν ξένον του· Δὲν ἐπανέκλεισεν αὐτὴν ἐπιμελῶς· Τί ἐσήμαινεν ἀν δὲν ἐνθυμήθη νὰ εἴπῃ εἰς τὸν κύριον τῆς ὅτι ἡ σύζυγός του θὰ τὸν πειράσει ἐν τῷ θαλάμῳ της· Οὐδὲ πρετήρησε καὶ ὅτι οὐδὸς εἶχε κρεμαζένην τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους, ὡς νὰ ἡτο τετραυματισμένη αὕτη.

'Ἐν τούτοις ἡ Αὔγουστα εἶχεν ἔγερθη, ὡς εἰπομένα

τατον νὰ ἀνακουφίζῃ τις τοὺς συναδέλφους του ἐκ τοῦ μάχου τῆς συζητήσεως βυθίζων αὐτοὺς μακαρίως εἰς ὅπνον, διὰ τῆς ἐπὶ ὥρας κατοχῆς τοῦ βήματος, βοηθείᾳ τῆς ἀναμηρυκαστικῆς μεθόδου.

*

Προχθὲς τὴν Τετάρτην μετὰ τὰ στερεοτύπως πλέον κηρύσσοντα τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων τηλεγραφήματα ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν, διαμαρτυρομένων κατὰ τῶν νέων οἰκονομικῶν μέτρων, καπνοπωλῶν κατὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, οἰνοπωλῶν κατὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων, ἑμπόρων κατὰ τοῦ νέου νομίσματος, καὶ τὰ ἀντίθετα τούτοις τηλεγραφήματα, μετὰ τὴν εἰδικῶς κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διοργανωθεῖσαν ἐπειδομήν μελῶν τινῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μετὰ τὸ ἐπειδίον τοῦ κ. Κρεστενίου, ἐπιδείξαντος τὰ πρεμαράβηα τῆς ἀντιπολιτεύσεως του, καὶ καμαρονομένου ὑπὸ τοῦ Δεληγιάνη, μετὰ τὴν ἐν τῷ περιβόλῳ ἀντήχησιν τῶν ὄνομάτων Παχὺ σὺν Ζούρκα, μετὰ τὰς δημοκρατικὰς ἀστραπὰς τοῦ Ζυγομαλά, μεθ' ὅλας τὰς τοσοῦτον ἐπεκταθείσας πολυδαδάλων ἀτραπούς κατορθώθη περὶ τὰ τέλη ἐξόδος εἰς τὴν λέωφόρον τῆς ἡμεροτίας διατάξεως, καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὑψοῦτο ἐπὶ τοῦ βήματος διὰ νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος . . . Μὲ τὴν κιτρινάδαν τοῦ προσώπου του, καὶ τὸ ἡρεμον ἔξωτερικόν του, καὶ τὴν ἀσθενή φωνήταν του φαίνεται ως νὰ ὑφίσταται ἀκόμη τὴν ἐπενέργειαν τοῦ σαβάνου, δι' οὗ τὸν πειρετύλιξεν ἡ διάσημος Βελεντζικὴ κατηγορία, καὶ ὀμιλεῖ, ως βηματίζει ὁ ἀναρωνύμων μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς κλίνης ἔγερσιν. Τὸ τοῦ Προέδρου «ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἔχει τὸν λόγον» μπορεῖ νὰ μεταφρασθῇ: «Λάζαρε, δεῦρο ἐξω!» Καὶ ὅταν, ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἐγένετο διακοπὴ δέκα λεπτῶν, μποροῦσε κανεὶς νὰ

σκεφθῇ: Δίδεται ὄλιγος καιρὸς εἰς τὸν Λάζαρον νὰ τρίψῃ τὰ μισανοιγμένα μάτια του, καὶ ν' ἀποτινάξῃ ὄλιγην κόνιν ἀπὸ τὸν τάφον του. — Ο κ. Σωτηρόπουλος θεωρεῖ βλαβερὸν τὸ νέον σύστημα εἰς τοὺς μικροὺς, εἰς τὴν πτωχὴν οἰκογένειαν, εἰς τὸν μικρούπαλληλον, εἰς τὸν μικροσυνταξιούχον, εἰς τοὺς μικροὺς, οἱ δόποιοι εἶναι περισσότεροι τῶν μεγάλων. Καὶ θέλει νὰ κοπῶσι νομίσματα μονόλεπτα καὶ δίλεπτα, καὶ δὲν θέλει τὰς πολυτελεῖς αὐτὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ θέλει τὸ περὶ προσόντων ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, καὶ δὲν θέλει μερικὰ ἐπαρχεῖα, καὶ μερικὰ τηλεγραφεῖα, καὶ μερικὰ ταχυδρομεῖα, καὶ θέλει οἰκονομίας, καὶ δὲν θέλει νὰ τὰς λησμονῆς τόσον εὐκόλως ὁ κ. Τρικούπης, ὁ διαπρύσιος ἀλλοτε κηρυξῆ ἔκεινων. Τὰ λοιπὰ θὰ τὰ θελήσῃ αὔριον, ὅτε θὰ ἔσπειρον ουθήση τὴν διμίλιαν του ὁ κ. Λεμονῆς, τὴν μέχρι τῆς ὄγδοης περιταχθεῖσαν, ἀλλὰ μήπω περιτωθεῖσαν.

Κουτρούλης.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

«Ηρχισεν ἡ ἀηδία τῶν πληρωμέρων τηλεγραφημάτων, ως ἔκφρασις κοινῆς γνώμης, νὰ πληρῇ τὰς στήλας τῆς Όρας. Κουρεῖς, παντοπάλαι, φαρμακοποιοί, γεωμέτραι, μεταξουργοί, ἔμποροι, δικηγόροι, Ἑλληνοράπται, ὅλοι ἐκ Αλμήας, τοῦ κόμματος, καὶ εἰς καὶ μόνος οἰνοπωλῆς καὶ εἰς καὶ μόνος καπνοπωλῆς ἀποφαίνονται οἱ ἐργάδες ὅτι εἶναι καλοὶ οἱ νέοι φόροι ἐπὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν! Τώρα δὲν ἔμεινε ἀλλοί εἰμὴ νὰ συνάξῃ ὁ κ. Τρικούπης ὑπογραφὰς φθισικῶν τοῦ λάρυγγος νὰ ἔγκρινουν τὸν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρον του!»

Ἐνάθισε παρὰ τὴν λυχνίαν καὶ ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρός. Εἶχε συμμέτρους τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου, μέλανας μεγάλους ὄφθαλμους καὶ λίαν συμπαθῆ τὴν ἔκφρασιν. Ἐφόρει λευκὴν ἐσθῆτα κομβωμένην αὐστηρῶς μέχρι τοῦ τραχήλου. 'Αλλ' ὅσον ἐφαίνετο ἐκ τοῦ λαϊμοῦ της, ἥδυνατο νὰ προκαλέσῃ ἀσφαλῶς τὰ κρίνα καὶ τὸ γάλα καὶ πάσας τὰς ἐκδεδομένας παρομοιώσεις.

«Ηνοιξε βιβλίον τι καὶ προσεπάθησε νὰ ἀγαγνώσῃ. 'Αλλ' εἰς μάτην τὸ βλέμμα ἐπιπτεν ἐπὶ τῶν σελίδων, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπε τὰ γράμματα.

Ἐκάλεσε τὴν θαλαμηπόλον της.

— Σεντίνα, κοιμάσαι;

— Δὲν δύναμαι νὰ κοιμῶμαι, ἀφοῦ ἡ κυρία ἀγρυπνεῖ.

Τί ἀγαπᾶτε;

«Η Σεντίνα ἡτο ὑψηλὴ καὶ ὄστεώδης κόρη τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτῶν, πελιδνὴ καὶ ἀντιπαθητική. 'Αλλ' εἰχεν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν κυρίαν της. Ἡτο σιωπηλὴ καὶ ἐπέβλεπε πάνι κίνημα καὶ πᾶσαν λέξιν αὐτῆς. Ἡδύνατο ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἔκτελέσῃ χρέη κατασκόπου. 'Αλλὰ μὴ συμπαθοῦσα σπουδαίως πρὸς τὸν Μούχραν, δὲν εἶχε πρὸς τίνα νὰ τὴν προδώσῃ.

Διάτοι, ἵνα φέρῃ δύο ἀνθρώπους εἰς διάστασιν, ὥφειλον οὗτοι, κατὰ τὴν Σεντίναν, νὰ εἶναι φίλοι της, οὓς νὰ ἀγαπᾷ τρυφερῶς.

— Θέλεις νὰ ἀγαθῶμεν ἐπάνω, Σεντίνα;

— Ποῦ ἐπάνω, κυρία;

— 'Επάνω, εἰς . . . τοῦ Πραγότση.

— Η κυρία εἶναι παραπολὺ τολμηρά.

— Φοβεῖσαι, Σεντίνα;

— 'Εγώ δὲν φοβοῦμαι ποσῶς. 'Αλλὰ συμβουλεύω τὴν κυρίαν νὰ ἡγαινεται πετριώτερα εἰς τὰς παραξενάδας της.

— 'Ο κύριός σου λείπει καὶ θὰ κυττάξωμεν εἰς τὸ πέλαγος, μήπως ἐπανέρχεται.

— 'Εγώ θὰ ἀκολουθήσω προθύμως τὴν κυρίαν, ὅπως εἶναι τὸ χρέος μου. Λέγω μόνον ὅτι ἡ κυρία ἔχει ἀλλοκότους ἐπιθυμίας.

— 'Αλλὰ δὲν ἔχομεν καταλληλότερον μέρος διὰ νὰ παραμονέσωμεν τὴν ἐπάνοδον τοῦ συζύγου μου.

Η Σεντίνα ἀνήψε φανόν. Διῆλθον σκοτεινούς διαδρόμους, ἀνέβησαν κλίμακας καὶ ἔφθασαν εἰς τὸν Πύργον τοῦ Πραγότση.

Ἐκάθισαν ἐνταῦθα καὶ ἀνέπνεον τὴν θαλασσίαν αὔραν.

Η ἀνατέλλουσα σελήνη ἐπηργύρου τὰ φωσφορίζοντα κόμματα καὶ τοὺς ἀπειλητικούς βράχους. Ἡκούετο ὁ πάταγος τῶν κυμάτων θραυσμένων κατὰ τῆς ἀποκρήμνου ἀκτῆς. 'Ο γογγυσμὸς τῶν νυκτικοράκων ἀντήχεις ἀπὸ κατιούς εἰς καρόν μελαγχολικὸς καὶ μονότονος ἀπὸ τοῦ ἔγγυς δάσους.

Η Αύγούστα περιέφερεν εὔρη καὶ ἐπτάμενον βλέμμα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ως νὰ ἐπεθύμει νὰ ἔγγραψῃ ἐν τῇ καρδίᾳ της τὴν φράσην καὶ μυστηριώδη ταύτην εἰκόνα.

‘Ο φίλος Ζαχαροπλάστης κ. Παπαζήσης ἔχει ὄλγον δίκαιον δι’ ὅ, τι γράφει περὶ ἡμῶν· τὸν ἐκτυπώσαμεν, διότι ἐνῷ ἐπώλει τὰ γλυκά του πρὸς 30 π. λεπτὰ, τὰ πωλεῖ τώρα πρὸς 30 ν. λ. ἐνῷ ἀλλοι ζαχαροπλάσται τὰ ὑπετίμησαν πρὸς 25· μᾶς εὐρίσκει δὲ ἀντιφάσκοντας διότι ἐνῷ ἐπώλοῦμεν τὸ φύλλον πρὸς 10 π. λεπτὰ τὸ πωλοῦμεν τώρα πρὸς 10 ν. λεπτά. Πρέπει ὅμως νὰ μάθῃ διότι ἡμεῖς ἔξι ἀράγηκς κερδίζομεν τὸ ἐν λεπτόν. Διότι ποὺ εἶναι τὰ μονόλεπτα, διὰ νὰ γίνεται δῆλη αὐτὴ ἡ συναλλαγὴ; Καὶ δὲν κερδίζομεν κατὰ φύλλον ἐν λεπτόν, ἀλλὰ μόνον ἡμισυ, διότι ἐκ τῶν 10 λ. τὰ ἔξι λαμβάνομεν ἡμεῖς καὶ τὰ τέσσαρα δὲ πωλῶν παῖς. Εἶχε μάλιστα ἐγερθῆ κατ’ ἀρχὰς μικρὰ ἀπαίτησις τῶν πωλούντων παῖς δῶν νὰ μᾶς πληρόνουν πρὸς παλαιὰ λεπτὰ, καὶ ἡμεῖς τοὺς εἴπομεν: Κάμετε ὅπως θέλετε. ‘Αλλ’ ἀντέστησαν ἡ Παλιγγερεστα καὶ αἱ Νέαι Ἰδέαι καὶ ἐλήφθη τὸ μέτρον γενικὸν νὰ πληρωνῷμεθα μὲ τὴν νέαν δεκάρον. ‘Ἐπειτα λαμβάνει ὑπὸ ὅψιν ὅτι ἀν κερδίζωμεν ἡμισυ λεπτὸν κατὰ φύλλον, χάνομεν Δρ. 1,80 κατὰ συνδρομήν; Δύναται νὰ εἴπῃ τὸ αὐτὸν καὶ δ. κ. Παπαζήσης, ὅτι οἱ πελάτει του τὸν βιαζούν νὰ δεχθῇ 30 ν. λεπτὰ ἀντὶ 30 παλαιῶν; Καὶ ἂς μὴ μᾶς εἴπῃ ὅτι τὸ νέον 25 εἶναι μόνον 27 1)2 καὶ θὰ ἔχανεν οὔτω 2 1)2, διότι ἡδύνατο νὰ ἐλαττώσῃ τὸ σχῆμα τῶν γλυκῶν του. ‘Ἐπιμένομεν λοιπὸν λέγοντες περὶ δῆλων ὅσοι δὲν ὑπετίμησαν τὰ εἰδή των: Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἢ πρώτα ἔκλεπτον ἔσυτοὺς ἢ τώρα κλέπτουν τοὺς ἀλλοὺς!

‘Η εὐλογία τῆς ἐργασίας! ‘Ο ἐκ τῶν ἐργολάβων τῶν μικρῶν ἐφημεριδοπωλῶν Σπύρος Τσαγγάρης, μικρὸς καὶ αὐτὸς, ἀφοῦ κατέλαβε θέσιν καλὴν εἰς τὸ τραπέζι τῆς ζωῆς, ἔκτησε νὰ ἐπιθέσῃ τὸν μόνον ἀληθῆ στέφανον ἐπὶ τῶν κόπων καὶ τῆς ἐργασίας του καὶ ἐτέλεσε τὴν παρελ-

θοῦσαν Κυριακὴν τοὺς γάμους του ἐν Πειραιεῖ μὲ μίσαν καλὴν Συριανοπούλα, Παρασκευὴν Ζηκάκη, ἐν μέσῳ ἐγκαρδίου γλεντιζοῦ τῶν πιστῶν του φίλων. Καὶ ποτὸς ἦτα παράνυμφος; ‘Ο ποιητικώτατος φίλος τῶν ἐργατῶν, ὁ ὑπὸ τὸ φευδώνυμον Ἐργάτης γράψας τὰς καλλιτέρας σελίδας τοῦ φαίδρου του πνεύματος, ὁ συντάκτης τοῦ ‘Ραμπαγῆ, Κλεανθῆς Τριαντάφυλλος. Τόσος ἐνθουσιασμὸς ἔπνευτης τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, τόσον ψηλὰ ἔραιναν τὴν νύμφην μὲ λεφτὰ, ὥστε μία νέα δεκάρα ἔφθασε νὰ κυπησῃ τὴν πανσέληνον . . . τοῦ φιλάτατου Τριανταφύλλου. Καλὰ νὰ τοῦ κάμη, ἀφοῦ δὲν τὴν ἐπολέμησε ὅπως τῆς ἡξιζε!

‘Ἐκ τῆς «Θεσσαλίας» τοῦ Βώλου:

‘Απενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Δανιὴλ εἰς τὸν ἐλεγκτήν τοῦ Εθνικοῦ Σφραγιστηρίου κ. Ιωάννην Πατρίκιον καὶ τὸν Μοίραρχον κ. Ιωάννην Καμπούρογλουν.‘

‘Η «Θεσσαλία», γνωρίζετε δὲν εἶναι ἐφημερὶς σατυρική.

‘Η βαφοτριχομαχία ἔξακολουθεῖ. Οἱ μαχόμενοι ἔγιναν μέχρις ώρας τρεῖς, διότι προστέθη ὁ Βούρος, θὰ προστεθῇ δὲ ἵσως καὶ ὁ Χρηστομάνος.

Αἱ διατριβαὶ πέρνουν καὶ δίδουν.

‘Ο Ψιακῆς γράφει ὅτι ἐδὲν δὲν ἔτο Μιλτιάδης, ἡθελε νὰ εἶναι Λεωνίδας, τοῦθ’ ὅπερ δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ εἶναι μόνον Ψιακῆς.

‘Ἐντὸς ὄλγου θὰ ἔξαντληθῇ ὁ Ψιακῆς γράφων, καὶ θὰ μοιράζῃ σ’ τοὺς δρόμους τρίχας . . . ἀντὶ λιβέλλων.

‘Η ἀστυνομία δῆλη θὰ τεθῇ εἰς κίνησιν καταδιώκουσα

‘Αλλ’ αἴρνης καθήλωσε τὰ ὅμικατα ἐφ’ ἐνὸς σημείου.

— Βλέπεις, Σεντίνα, τὰ κατάρτια ἔκεινα τοῦ πλοίου εἰς τὸν ὄρμον;

— Βλέπω, κυρία.

— Μήπως εἶναι τὸ πλοῖόν μας καὶ ἐπανῆλθε;

Τῷ ὄντι, ἐκεῖθεν τῆς ἀντικρὸν ἀκτῆς, ἐνθα δέσχηματι-ζετο ὄρμος, ἐφαίνοντο ίστοι πλοίου ὑψηλότεροι ὄντες τοῦ χθαμαλοῦ μέρους τοῦ ίσθμου. ‘Αλλ’ ἔτο δυσδιάκριτον, ἀν ἡσαν δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες, διότι ἡ ἀνεπαρκὴς λάσμψις τῆς μηνοειδοῦς σελήνης δέν ἡδύνατο νὰ φωτίσῃ καλῶς. ‘Αλλ’ ἔτο ως εἰρωνεία τις τοῦ σκότους. ‘Η σελήνη εἶναι τὸ μειδίαμα τῆς νυκτὸς, μειδίαμα σφρακτικὸν καὶ πολλάκις ἀπαίσιον.

— Δὲν εἰξέρω, κυρία, ἀπήντησεν ἡ Σεντίνα.

— Δὲν δύναμαι, τί κρίμα! νὰ γνωρίσω τὴν γαλέρων μας.

— Ποτὸς δύναται νὰ γνωρίσῃ τώρα τὴν νύκτα!

— ‘Αλλ’ ἐγὼ ἐλλησμόντα, Σεντίνα, ὅτι εἰσαὶ μύωψ. Βεβαίως οὐδὲ διακρίνεις ἔκεινο δόποῦ σου δείχνω.

— Τί νὰ διακρίνω; Τὸ πλοῖον; Τὸ βλέπω καλά.

‘Η Σεντίνα ἐψεύδετο. ‘Αλλ’ ἔτο φίλαυτος.

— Βλέπεις τὰ ἐξάρτια ἔκει;

— Τὰ βλέπω, ἐπέμεινεν ἡ Σεντίνα.

‘Η Αύγούστος ἐσιώπησε. Δὲν ἡδύνατο βεβαίως νὰ μεταπεισθῇ τὴν θεράπαιναν αὐτῆς, ἀφοῦ ἐπέμενεν ὅτι βλέπει.

‘Η δὲ Σεντίνα προσεποιήθη ὅτι ἐρρέμβαζε καὶ ὅτι ἔτο

αἰσθηματική.

— Εὔμορφα εἶναι, εἶπεν ἀλλὰ σὲ πιάνει φόβος νὰ κάθησαι ἐδῶ.

— Ψῦχος κάμνει, Σεντίνα. Δὲν ἐπῆρε μαζύ μου ἐνα ἐπανωφόρι. ἔκαμα δσχημα.

— ‘Ηξευρα ὅτι δὲν θὰ μείνωμεν ἐδῶ πολὺ, ἀν ἀγαπᾷς ἡ κυρία. Διὰ τοῦτο δὲν τῆς ἐνθύμισα τῆς κυρίας νὰ πάρῃ τὸ ἐπανωφόρι της.

— Εμένα μὲ ἀρέσει ἐδῶ. ‘Αν μοὶ ἔκαμνες τὴν κάριν, Σεντίνα, νὰ μοὶ φέρης τὸ ἐπανωφόρι μου.

— ‘Αλλὰ δὲν φοβεῖται ἡ κυρία νὰ μείνῃ μόνη της ἐδῶ;

— Ποσᾶς δὲν φοβοῦμαι, Σεντίνα. Σὺ δὲν θὰ ἀργήσεις. Τί ἔχω νὰ φοβηθῶ;

— Έδῶ συμβαίνουν παράδοξα, καθὼς λέγουν.

— Μὴ πιστεύῃς, φίλη μου, τὰς μωράς ιστορίας, τὰς ὄποιας διηγοῦνται.

— ‘Εγὼ ποτὲ δὲν τὰς πιστεύω. ‘Αλλὰ τὸ χρέος μου εἶναι νὰ συμβουλεύω τὴν κυρίαν.

— ‘Υπαγε λοιπόν νὰ μοὶ φέρης τὸ ἐπανωφόρι μου.

Εἰς τὸν ἐπιτακτικὸν τόνον τῆς τελευταίας ταύτης παρακελεύσεως δὲν ἰσχυσεις ν’ ἀντισταθῇ ἡ Σεντίνα. ‘Ηγέρθη καὶ λαβοῦσα τὸ φῶς κατέβη.

‘Η Αύγούστος ἐμεινει μόνη ἐπὶ τοῦ ἀνδρίου καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης.

‘Ηκούσθη τὸ τελευταῖον βῆμα τῆς Σεντίνης ἀπομα-

καὶ συλλαβή τὰς τρίχας αὐτὰς, ὑποπτεύουσα μήπως πρό-
έρχωνται ἀπὸ μηδενιστᾶς "Ἐλληνας ἐναντίον τοῦ Βασι-
λέως.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Ψιακῆς ἐτέθη ὑπὸ ἀστυνο-
μικὴν ἐπιτήρησιν, διότι ὑπάρχουν σταθεραὶ ὑπόνοιαι μή-
πως κακοποιήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Λεονάρδου.

Μὲ τοὺς φόβους αὐτοὺς ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Λεονάρδος ἔ-
παθεν, ὡς μανθάνομεν, φρενοβλάβειαν . . . τριχῶν.

"Αλλη εἰδῆσις.

Οἱ τραπεζίτης κ. Βοῦρος ὅστις προχθὲς μᾶς ἔδωσε
τὰ πρωτόλεια τοῦ ὕφους του προετοιμάζει δράμας εἰς
πράξεις πέντε, φρ. εἰκοσιπέντε, ὑπὸ τὸν ἔξιτης τίτλου:

ΑΙ ΤΡΙΧΕΣ

ἡ τοι

ΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Τρίχα βαμμένη.

Τρίχα μισοβαμμένη.

Τρίχα λευκὴ, μάρμη τῆς πρώτης.

Τρίχα Ψιακῆς, ἀντίζηλος τῆς βαμμένης.

Χριστομάνος, δήμιος.

Βούρος ἡ Βῶρος, εἰσαγγελεύς.

Χημεία, θαλαυητόλος.

Λεονάρδος, δοὺς Τριχωνίας.

Τριχέασις, μάγισσα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΩΦΑΛΑΛΑ

Χλωριοῦ χον κάλι, Καραμπογιά, Υδράγγυρος, σιαγών
τοῦ Δημητρακάκη, Περοῦκα τοῦ Φρεαρίτου, Χωροφύλα-
κες, Σταμούλης, Κλητῆρες, Λωποδύται, Λειμούδκουπες,
καὶ Δεκάστρος.

Καλῶς ἥλθαν ἡ νέαις βρύσαις τοῦ Δημάρχου μας
. . . χρυσαῖς, πράσιναις, πρασινόχρυσαις, χρυσοπράσι-
ναις, μὲ τὴν Ἀθηνᾶ τους, μὲ τὰ ἔθνοσημα τους, μὲ τὸν
μοχλὸν τους, μὲ τὰς βάσεις τους, ἀπλαῖς, κομψαῖς, δρο-
σεραῖς . . .

Τώρα δὲν μᾶς λείπει ζλλο παρὰ νερό.

Αλλὰ περὶ νεροῦ ἐμορφώσαμεν τὴν πεποιθησιν ὅτι ἂν
ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ τὸ φέρῃ ὁ Σοῦτζος καὶ ἀπόδει-
ξεις τῆς γνώμης μας εἶνε τὸ τί νερὸν ηὔρε καὶ τί θὰ πα-
ραδῷσῃ, ἢ παραδώσῃ.

ΒΙΒΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗΙ.

ΔΕΑΤΙΟΝ ΙΑ'.

Διὰ τοῦ Κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐλήφθησαν

παρὰ τῇ κ. Στίλκη φρ. 5

Παρὸ τοῦ κ. Φαρσῆ "

"Ἐκ κατατζέσιως ψαριῶν λοταρίδη "

κρυνομένης καὶ ἔκτοτε σιγὴ ἐπεκράτησεν.

Ἐν τούτοις ἡ Αύγουστα μείνασσα μόνη ἐπὶ τοῦ πύργου
μετενόησε διὰ τὴν τόλμην τῆς καὶ ἤρχισε ν' ἀνησυχῇ. Τὸ
μυστηριώδες αἴσθημα τοῦ ὑπερφυσικοῦ κάσμου, ὅπερ παρὸ
πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ πάντα θετικὸν συλλογισμὸν, ἐπιδρᾷ
πάντοτε ἐπὶ τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἴδιας τοῦ
ἀσθενοῦς φύλου, ἵτο παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν, ὡς γνω-
στὸν, λίαν ἰσχυρόν· εἶχε δὲ ὁ φόβος οὗτος καὶ θέλη-
τρόν τι διὰ τὴν συμπαθὴν ψυχὴν τῆς γυναικὸς ταύτης.

Ἡ Αύγουστα ἀνεπόλει ἀκουσα καὶ ἐπανελάμβανε πρὸς
ἔκπτην, ὡς μάθημα παιδαγωγοῦ, τὰς ἀλλοκότους διη-
γήσεις ἀς ἡκουει παρὰ τῶν γυναικῶν τῆς περὶ τοῦ πύρ-
γου τούτου. Ἀνεζωγράφει τὴν μορφὴν τῆς ἀτυχοῦς ἐκεί-
νης γυναικὸς, τῆς κομήσης, ἥτις, ἀν ἡ ἱστορία ἵτο ἀ-
ληθῆς, εἶχε κατακρημνισθῆ πρωίαν τινὰ ἀπὸ τοῦ ὕφους
τῶν ἐπάλξεων τούτων καὶ εὔρε μετὰ τοῦ τέκνου τῆς τὸν
Θάνατον ἐντὸς τῶν κυμάτων, ἀτινα ἥσαν τὸ τελευταῖον
λίκνον αὐτοῦ.

Ἀνέπλαττε τὴν φοβερὰν προτομὴν τοῦ φρικώδους ἐκεί-
νου κόμητος, ὅστις, μετὰ τὸ ἔγκλημα τούτο, ἐξηκολού-
θησεν, ὡς ἔλεγεν ἡ παράδοσις, νὰ ἐπισωρεύῃ καὶ σύλλα
ἔγκληματα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὁπταν τινὰ ἀπὸ τῆς Σεντί-
νης ἀπὸ τοῦ πύργου τούτου, ὡς ἐπεθύμει νὰ

ψήν της· ὁ φόβος μὴ παρατηρηθῇ καὶ σχολιασθῇ ὑπό^{τινος} ἀδιακρίτου θεραπαινίδος ἡ ἀνοδός της εἰς τὸν πύρ-
γον καὶ ἡ κάθοδος τῆς Σεντίνης ἀνευ αὐτῆς. "Ηξευρε τέ
ἐσήμαινε τὸ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν κακολογίας εἰς τὰς θερα-
παινας, ἀφοῦ αὐται καθ' ἐκάστην τὴν ἐκακολόγουν ἀνευ
ἀφορμῆς

Παρῆλθον στιγμαὶ τινες καὶ ἡκούσθησαν βήματα ἀνα-
βαίνοντος.

— Πολὺ ταχέως ἐπανῆλθεν ἡ Σεντίνα, ἐψιθύρισεν ἡ
Αύγουστα. "Ἄς ἔλιθη, δόξα σοι, ὁ Θεός.

Ἐν τούτοις τὰ βήματα προσήγγιζον καὶ καθίσταντα
βαρέα.

— Παράδοξον, δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸ βήμα τῆς Σεντί-
νης. Ποϊος νὰ εἴναι; εἴπεν ἡ Αύγουστα.

Τῇ αὐτῇ στιγμῇ ἐνεφανίσθη, ὡς φάσμα, ἐνώπιον τῆς
ἀνθρωπός τις ἄγνωστος· ὃν τι, ὅπερ οὐδέποτε εἶχεν ίδει.

ΚΕΦ. Ε'. — Ο πειρασμός.

Ἡ Αύγουστα ἀνεπήδησεν ἀπὸ τῆς πλακὸς, ἐφ' ἣς ἐκά-
θητο, ὡς αὐτόματόν τι. Ἐξέπεμψε κραυγὴν καὶ ἤρχι-
σεν νὰ τρέμωσι τὰ μέλη τοῦ σώματος αὐτῆς.

Ο ἄγνωστος ἄμα ἴδων αὐτὴν ὡπισθοδρόμησεν, ἀλλὰ
δὲν ἐφάνη ὅτι ἐπιτοήθη.

Πλὴν δὲ τούτου καὶ ἄλλος τις φόβος κατεῖχε τὴν ψυ-

χρονομένης καὶ ἔκτοτε σιγὴ ἐπεκράτησεν.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ

Ο δόμογενής Μ. είναι τρομεράς φιλάργυρος και κακοπληρωτής.

Οι υπηρέτες του τραβούν το διάβολό τους ώς πού να πληρωθούν.

Ένας υπηρέτης του μάς ἔλεγε προχθές.

Της ἄλλαις μπαίνω μέσα σ' τὴν καμαρά του, χωρὶς νὰ κυτπάσω τὴν πόρτα και τί βλέπω; . . . Τὸ ἀφεντικό μου ἔκοβε τὰ μαλλιά τοῦ Γιάννη, τοῦ ἀμαζᾶ, γιὰ νὰ μὴν τοῦ δώσῃ λεφτά νὰ πάῃ σ' τὸν κουρέα.

Οίκογενειακά :

Όλιγαι στιγμαὶ πρὸ τοῦ δείπνου :

— 'Αφέντη, ή καρέγλαις δὲν φθάνουνε γιὰ τοὺς προσκαλεσμένους.

— Πῶς, εἰμεθα ὅλοι δώδεκα κ' ἔχουμε δώδεκα καρέγλαις.

— Ναι, μὰ τῆς μιανῆς τὸ πόδι εἶναι σπασμένο. "Οποῖος καθήσῃ θὰ πέσῃ.

— Δὲν πειράζει, τὴ βάζεις τῆς πεθερᾶς μου.

"Αλλα οίκογενειακά :

— Πῶς πάγει ή νέα δοῦλα σας;

— "Ω! εἴμαι πολὺ εὐχαριστημένη. Φαντάσου, δὲν ἔχει παρὰ τὸν 'δικό της.

— Και εἴσαι εὐχαριστημένη;

— "Αμ' ὅλαις ή ἄλλαις ποὺ εἶχε ή κάθε μὲν ἀπὸ πέντε !!

Ιστορικόν :

Η σκηνὴ ἐν τῷ ἑλληνικῷ ναῷ ἐν Τεργέστῃ.

— Ποία εἶσθε, κυρία; εἶπεν.

Η Αὔγουστη δὲν ἀπήντησεν. Η γλῶσσά της εἶχε παραλυθῆ.

Ο ἀγνωστος παρατηρήσας τὸν τρόμον, ὃν ἐνεποίησεν εἰς τὴν γυναῖκα ταύτην, ἀνέλαβε τὴν ἑτοιμότητα τοῦ πνεύματός του.

— Σᾶς ζητῶ συγγνώμην γονυπετῶς, κυρία, εἶπε. Και ἔκλινε τὸ γόνυ ἐπὶ τοῦ μαρμαρίνου ἐδάφους.

— Σᾶς ζητῶ ταπειγῶς συγγνώμην, κυρία, ἐπανέλαβε, διότι σᾶς ἐπροξένησε τρόμον ἀκουσίως, και ή ἀπερισκέψια μου είναι ἀξία πάσης μορφῆς και κατακρίσεως. Θὰ εἶσθε βεβαίως ή σύζυγος τοῦ εὐγενοῦς ἰδιοκτήτου τῆς ἐπαύλεως ταύτης.

Η Αὔγουστα ἀνέλαβε μικρὸν θάρρος, ἀλλὰ δὲν ἀπήντησε.

— Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἶσθε ή κυρία τοῦ οἴκου τούτου, ἐπανέλαβεν ὁ ἀγνωστος. Και ἐγώ, κυρία, εἴμαι ξένος σας. Τὴν νύκτα ταύτην ὁ σύζυγός σας μοὶ παρέσχε φιλοξενίαν.

— Ο σύζυγός μου; εἶπεν ή Αὔγουστα.

— Ναι, κυρία.

— Επανῆλθε;

— Επανῆλθομενόμοιο.

— Πότε;

— Πρὸ τριῶν ώρῶν.

Ἐτελοῦντο οἱ γάμοι δύο δόμογενῶν, Βασιλείου καὶ Σεπφοῦς.

— Οιερεὺς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἄνδρα :

— Βασίλη θέλεις τὴν Σεπφῶ, διὰ νόμιμόν σου γυνή;

— Αποτεινόμενος δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα :

— Σεπφῶ, θέλεις τὸν Βασίλη διὰ μόνιμόν σου ἀνήρ.

Καὶ ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ ταξείδιον τοῦ μέλιτος, ὁ ιερεὺς ηὔχηθη :

— Καὶ ὑπὲρ τῆς κατευοδώσεως τοῦ Βασίλη καὶ τῆς Σεπφ . . . ωωδώρας !

— Μὴ ἀκούετε τοὺς κόλακας.

— Καλὴ συμβουλή! μὰ τότε πῶς θὰ καταλάβω ὅτι μὲ κολακεύουν;

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ.

Eastbourne.

("Ιδε Σπ.θ. 370.)

Τὸ Eastbourne, ὃς ἀριστοκρατικὸν παράλιον, δὲν εἶναι ἄμειον προσώπων ἀνηκόντων εἰς ξένας ἔθνικότητας. Υπάρχουσιν ἵκανοι Γάλλοι, ίδιας Παρισινοί, οἵτινες μὲ τὸν κωμικοῦ σχεδίου ὑψηλὸν πῖλον των, μὲ τὸ λεπτὸν κ' εὐλύγιστον ῥαβδίδιόν των, μὲ τὸν ἀνεσυρμένον μύστακά των, μὲ τὰς περιέργους ἐσπουδασμένας κινήσεις των, μὲ τὰς ποικίλας στροφάς των, καὶ τὰς αἰσθηματικωτάτας ρίπας τῶν βλεμμάτων, καθίστανται ἀντικείμενοι ἐπιμόνου περιεργείας καὶ μυστηριώδους θυμηδίας εἰς τοὺς ἐνταῦθα "Αγγλους. Ἀπεκαλέσαμεν τὴν θυμηδίαν τῶν τελευταίων μυστηριώδη, διότι ὁ "Αγγλος καὶ τοι

— Ποὺ εἶναι;

— Νομίζω ὅτι κοιμάται.

— Καὶ οἱ ἀνθρωποί του;

— Εμειναν εἰς τὸ πλοῖον.

— Εἶναι αὐτὸς οὐγιής;

— Τγιγίς.

— Η ἐνδρομή του δὲν εἶχε δυσάρεστον;

— "Οχι, εύτυχῶς.

— Καὶ διατί δὲν μοὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἡλθε;

— Επίστευσεν ὅτι ἐκοιμάσθε, κυρία.

— Καὶ σεῖς;

— Η ἐρώτησις αὕτη ἐπανέφερε τὸν ξένον εἰς τὴν θέσιν του.

— Θέλετε νὰ εἴπητε πῶς ἀνέβην ἐδῶ ἀπρεπῶς καὶ παραώρως. "Εχετε δίκαιον, κυρία, εἴμαι ἔνοχος. Κατεχράθη τὴν φιλοξενίας τοῦ εὐγενοῦς συζύγου σας. Αλλὰ δὲν εἶχον ὑπονον καὶ ὑπέφερα πολύ. Επεθύμησα νὰ εῦρω ὑπαίθρον τι διὰ νὰ ἀναπνεύσω ἀέρα. Σᾶς παρακαλῶ ταπειγῶς νὰ μὲ συγχωρήσητε.

— Η Αὔγουστα δὲν ἀπήντησε.

(ἀκολουθεῖ)

Μποέμ.